

31 ΜΑΪΟΥ 2020
† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
Ἑρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).
Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν ι'.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§41-42.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησόν σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμιακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ Εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας

καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπεὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', τῆς Ἀναλήψεως γ' καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων δ'.

Ἦχος Πα. ς

N^{Πα}
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κου σον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα}
α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ω ν μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

H^{Πα}
ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

M^{Πα}
η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ^ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

^{Πα} Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

^{Πα} Π αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγξι με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϛ

^{Πα} Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πετρας
οι κρι ται αυ των

^{Πα} Α κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

^{Πα} Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα}
υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο
μι αν

Π^Μ
ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ
ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα}
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα}
ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα}
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου ψαν
πα γι δα μοι

Κ^{Πα}
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

A^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ωντηνψυ χη ηνμου

E^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

P^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἐξομολογήσασθαι

N^{Πα} ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του Α δου εν τω

Σταυ ρω ω α νη η η η λθες ι να τους εν σκο τει

θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε νους συ να

να στη ση ης σε α αυ τω ο εν νε κροι οις ε λε

ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου

φω ω τος παν το δυ υ υ να α α με ε

Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
αν τα α πο

δωω ω ως μοι

Σ η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη σας κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη

Κε και την α α γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω

ω ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες κρα αυ

γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

μεν η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως

Παν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω

τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα κχσον

τη ης φω νη η η ης μδ

Σ ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α ση

η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ υ

υ υ υ υ υ γω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα
 τοι οι κεις εν τω Α δη ε πα τη η η σας θα α
 να α α α τον εις τα βα α α α θη τα της θα α
 λασ της ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο τα
 προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσπιπτοντε ε ες ι κε
 ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα α ας εκ
 τω ων νε ε εκρων ε λε ε η σο ον η η η
 μας

Τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω νην

της δε η η σε ω ω ως μ

Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις ς ρα α νης

ι να πε εμ ψη τον Πα α ρα α κλη τον τω κο ο ο ο

σμω οι ς ρα νοι η τοι μα σαν τον θρο νον α αυ

τς νε φε ε λαι την ε πι ι βα σι ιν α α

αυ τς Αγ γε λοι θαυ μα α ζς ς σιν αν θρω πον ο ρων

τες υ περ α α ανω ω α α αυτων ο Πα

τηρ εκ δε χει ε ται ον εν κο ολ ποις ε χει συ υ υν α

ϊ ι δι ι ι ι ον το Πνευμα το Α γι ον

κε λευ ει πα σι τοις Αγ γε λοις α αυ τσ α ρα τε

πυ υ λας οι α αρ χον τε ες η η η μων παν τα

τα ε θνη κρο τη η σα α α τε ε χει ει ει ρας

ο τι α νε ε ε βη η Χρι ι ι στος ο πσ η ην

τοπρο ο ο τε ε ε ε ρον

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Κ υ ρι ι ε τη ση Α α α να α λη η η ψει

εξ ε πλα α γη η σαν τα Χε ε ε ρσ ς βιμ θε

ω ρη σαν τα σε το ο ον Θε ε ον ε πι

νε φε λω ω ων α νερ χο ο με ε ε ε νον των

επ α τω ων κα α α θε ζο ο με ε ε ε νον και

δο ξα α α ζο ο με ε εν σε ο τι χρη στον το

ε λε ο οςσδο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Εν τοῖς ὄρεσι ἰησοῦ τοῦ ἁγίου

ι ι οἰς θεω ῥαν τεςσ τας υ ψω ῶ ῶ σει

εις Χρι ι ι στε το α παυ γα σμα της δο ο ξη ης

τϛ ϛ ϛ Πα α τρος α νυ μνϛ μενσ την φω το ει ει

δη τϛ ϛ ϛ προ σω ω πϛ ϛ μο ο ορ φην

προς κυ νϛ μενσ τα πα θη η η μα α α α τα

τι μω μεν τη η ην Α να α στα α α α σιν την

εν δο ξον Α να λη ψι ιν δο ξα α α ζο ο ο

ον τες ε λε ε η σο ον η η η μας

Τῶν ἁγίων Πατέρων.

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. Ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ^Δ
Ε^{Νη} κ γα στρος ε τεχ θης προ ε ω σφο ρθ εκ Πα
 τος α μη τωρ προ των αι ω νων καν ^{Δι} Α ρει ος κτι σμα
 σε και ς Θε ον δο ξα ζη ^ε τολ μη συ να πτων σε τον
 Κτι στην τοις κτι σμα σι ιν α φρο νως ^ε υ λην πυ ρος τϑ
 αι ω νι ς ε αυ τω θη η σαυ ρι ζων ^ε αλλ η συ νο
 δος η εν ^Δ Νι και α ^ε Υι ον Θε ς σε α νε κη ρυ υ ξε
 Κυ ρι ε ^ε Πα τρι και Πνευ μα τι συ υν θρο ο νο ον ^ε

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, ^Δ και πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, ^ε και αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ ^Δ
 εκ πα σω
 ων των α νο μι ων αυ τϑ ^Δ

Τ^{Νη} ι σθ τον χι τω να Σω τερ δι ει λεν ^ε Αρει ος συ ε
 ε φης ο της Τρι α δος ^{Δι} τε μων την ο μο τι μον αρ
 χην εις δι ι αι ρε σεις ^ε ς τος η θε τη σε σε ει ναι τον
 ε να τη ης Τρι α δος ^ε ς τος Νε στω ρι ον δι δασ κει
 Θε ο το κο ον μη λε γειν ^ε αλλ η Συ νο δος η

εν Νι και α^Δ Γι ον Θε ο σε α νε κη ρου υ ξε Κυ ρι

ε^ε Πα τρι και Πνεευ μα τι συ υν θρο ο νο ον^ε

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,^Δ ε^ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι^Δ

Κ^{Νη} ρη μνω ω πε ρι πιπ τει της α μαρ τι ας^ν Α ρει

ος ο μυ σας το φως μη βλε πειν^ν και θει ω σπα ρατ τε ται^{Δι}

αγ κισ τρω τοι οις εγ κα τοις^ε πα σαν εκ δσ ναι την ο σι

αν και την ψυ χη ην βι αι ως^ε αλ λος Ι ο δας χρη μα

τι σας τη γνω μη και αι τω τρο πω^ε αλλ η Συ νο δος η

εν Νι και α^Δ Γι ον Θε ο σε α νε κη ρου υ ξε Κυ ρι

ε^ε Πα τρι και Πνεευ μα τι συ υν θρο ο νο ον^ε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,^Δ και η^ε

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου^Δ με ε νειεις τον αι ω ω να^ε

Α^{Νη} ρει ος ο αφρωντης πα να γι ας^ν τετ μη κε Τρι

α δος την μο να ρ χι αν^ν εις τρεις α νο μοι ος τε και^{Δι}

εκ φυ λθ ος ο σι ας^ε ο θεν Πα τε ρες θε ο φο ροι συ

νελ θον τε εσπρο θυ μως ζη λω πυ ρα με νοι κα θα περ
 ο Θε σβι τη ης Η λι ας τον τσ Πνευ ματος τεμ νσ ς σι
 ξι φει τον της αι σχυ νης δογμα τι σα αν τα βλα σφη
 μον κα θως το Πνευμα Α πε φη η να α το ο

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ α α ας μυ στι ι κας ση με ρον του Πνε ευ
 μα α ατος σα αλ πι ι ι ι γ γας τους θε ο φορους
 Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω ω μεν
 τους με λω δη σα αντας εν με ε ε ε σω ω της Ε εκ
 κλη σι ι ι ι ας με ε ε ε ε ε λο ος ε
 ναρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι ι ας
 Τρι α α δα α μι α α αν α πα α ρα αλ
 λα α α α κτον ου σι αν τε ε και αι αι Θε ο ο
 τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Α α ρει

ει ει ου και ορθο οδοξων προ ο ομα α α

χουουςτους πρεσβευ ο οοντας παν το τε ε ε Κυ υ

ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τας ψυχα α

ας η η η η μων

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τω ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

ων α α α μην

Τις μη μακαρισει σε Παναγια α α Παα ρθε

ε ε νε τις μη ανυμνησει ει σου τον αλο ο

ο χε ε ευ τον το ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ

Πατρος εκ λα αμψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο

αυτος εκ σου ουτης α α α γνη η ης προ ο η ηλθεν

α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυσει θε ε

ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυσει γε νο

ο με ε νος ανθρωω ω πος δι ι η η η η

μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων τε
 μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ
 υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο
 με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα
 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω
 ω ω ω

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχτιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

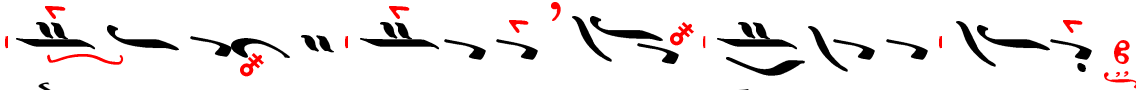
Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

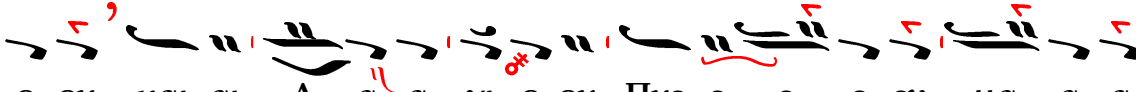
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μν θ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε θ

 θ θ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

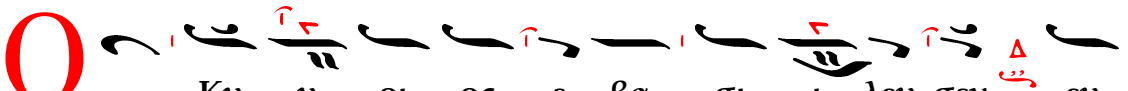

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ.

O Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε υ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε υ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λῶτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτούς, ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(α' 8-11, 15-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες, κατακληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ἡμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.

Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρῶς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρόν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ἰ' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· πλήν, τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός· ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας,

ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ

χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος

Τ^{Δι}
ην α να στα σι ι ιν σου Χρι στε Σω τηρ Αγ γε

λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και η μα ας τους ε πι γη ης

κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α σε ε δο ξα

ζειν

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ε ζω σα το

Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του Α δου ου συν
θλα σας ως Θε ο ο ος παν το δυ ναμος γε νος αν θρωπων
πε πτω κος α νε στη σας δι α του το και η μεις συ
μφω νω ως βο ω μεν ο Α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι
ε δο ξα α σοι

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου

σα λευ θη σε ται

Ρ ευ σε ως η μας τη πα λαι χριστος ε πα νορ θω ωσαι
θε λων σταν ρω προ σπη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον μν
ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του ου ου
σαι θρη νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τη ρ των α παν των πως

κα α τε δε ξω τα φω ω οι κησαι οι κη σας δε θε λων πως
ε κλα πης πως με τε τε θης ποι ος δε το πως το σον
ζω η φο ρον κα τε κρυ ψε σω μα α λλα δε ε σποτα ως
υ πεσχου η μιν εμ φα νη θι και παν σον αφ η μων τον ο
δυρ μον τω ων δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις αγ γελος
προσ αυ τα α ας απ ε βο η σε των θρη νων παν σα με
ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ
ρι ος τω κο σμω δω ρου μενος ι λα σμον και το με γα
ε λε ος

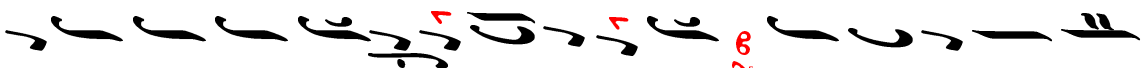
Στίχ. γ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μα κρο

ο τη τα η με ρων
Σταν ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να
τον τη τα φη σου ου σκυ λευ σας τρι η με ρος α νε στης
ως Θε ος με τα δο ξης τω κο ο ο σμω δω ρου με
νος α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ος

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Πα ρ

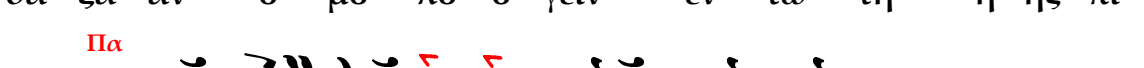
Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Τ ην ε τη σι ον μνη η μνην ση με ε ρον των
θε ο ο ο φο ο ο ρων Πα α α τε ε ε ε
ρων των εκ πα σης της οι κου με νης συ να θροι οι
σθε ε ε εν των εν τη λαμ πρα α α πο ο λει Νι κα
ε ε ε ε ων των ορ θο δο ξων τα συ στη μα α τα
ευ σε βουντες πι στως ε ορ τα α α σω ω ω
μεν ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει ει ου το ο α θε ον
δο ο ο γ μα α ευ σε βο ο ο φο ο ο νω ως
κα α α θει ει ει ει ει λον και της Κα θο λι κης
Εκ κλη η σι ι ας συ νο δι ι κως του ου τον ε
ξω στρα α κι ι ι ι ι σαν και τρα νως τον Υι
ον του Θε ε ου ο μο ου σι ον και συ να ι δι

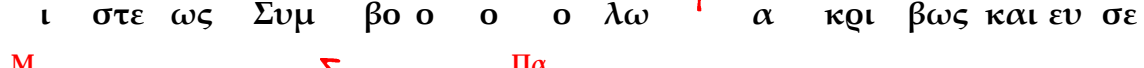
 ον προ των αιωνων ο ον τα τοις πασιν ε δι

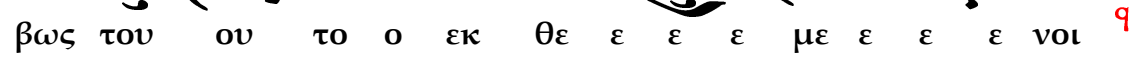
 δα ξα αν ο μο λο ο γειν εν τω τη η ης πι

 ι στε ως Συμ βο ο ο ο λω α κρι βως και ευ σε

 βως του ου το ο εκ θε ε ε ε με ε ε ε νοι

 ο θεν και η μεις τοις θει οις αυ των δογμασιν ε πο με

 ε νοι βε βαι ως πι στευ ον τες λα τρε ε ευ

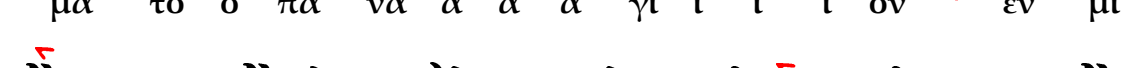
 ο ο ο ο μεν συν Πα τρι τον Υι ο ον και το Πνε ευ

 μα το ο πα να α α α γι ι ι ι ον εν μι

 α α θε ε ο τη τι ι Τρι α α δα ο μο ο ου

 σι ο ο ν

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

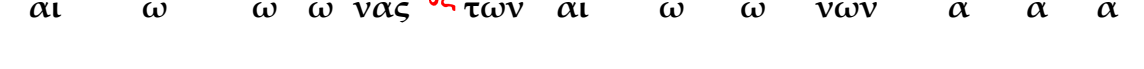
Ἦχος Πα ρ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τ ς ς ς

 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

 μην

Κυ ρι ε το μυ στη ρι ον το α πο των αι

ω νων κε κρουμ με ε νον και α πο γε νε ων πληρω

σας ως α α α γα α α θος ηλ θες με τατων

Μα θη των σεν τω ο ο ρειτων Ε λαι αι ων

ε χων την Τε κσαν σε τον ποι η την και παν των δη

μι ι ι ς ς ς ρ γον την γαρ εν τω Πα θει σε μη

τρι κως παν των υ πε ερ αλ γη η η σα α α α

σαν ε δει και τη δο ξη της σαρ κος σε υ περ βα αλ

λης α πο λα α αυσαι χα α α ρας ης

και η μεις με τα σχοντες τη εις ς ρα α νης α νο ο

δω ω σε Δε ε ε σπο ο ο ο τα το με γα

σε ς ς ε λε ε ος το εις η η μας γε γο νο ος

δο ξα α ζο ο ο με ε ε ε εν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

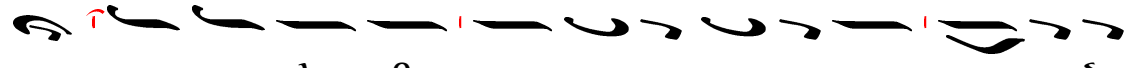

Ἦχος π̄ ᾱ Δι-θ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι οι

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

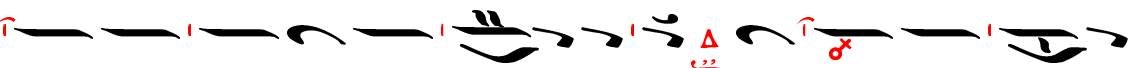

Ἦχος π̄ β̄ Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε

 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα

 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των

 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη

 γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

A

 νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η

 μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε

 πα γγε λι α τς Α γι ος Πνε ευ μα τος βε βαι

 ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο

 τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς

 κο ο ο ο σμ ο ο

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου **(τοῦ ναοῦ)**, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *